

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Evy Šonkové a soudců Karla Šimky a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **E. E.**, zastoupený JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2025, čj. MV-77447-4/OAM-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 7. 2025, čj. 2 A 27/2025-29, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení o kasační stížnosti se pozastavují účinky rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 7. 2025, čj. 2 A 27/2025-29, a rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2025, čj. MV-77447-4/OAM-2025.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ředitelství služby cizinecké policie uložilo žalobci správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodů 3 a 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, na dobu 2 let a zároveň mu stanovilo dobu k vycestování 30 dnů od okamžiku, kdy žalobce pozbude postavení žadatele o udělení mezinárodní ochrany a toto rozhodnutí bude pravomocné. Odvolání proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný napadeným rozhodnutím.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, kterou Městský soud v Praze v záhlavím označeným rozsudkem zamítl. Proti rozsudku městského soudu brojí žalobce (stěžovatel) kasační stížností, se kterou spojil i návrh na přiznání odkladného účinku. Tvrdí, že nepřiznáním odkladného účinku by stěžovateli vznikla nepoměrně větší újma, než nyní hrozí veřejnému zájmu. Stěžovatel je manželem občanky ČR, se kterou žije ve společné domácnosti. Manželka má z předchozího vztahu nezletilou dceru, která žije s nimi. Stěžovatel převzal veškeré rodičovské povinnosti, protože biologický otec s nezletilou dcerou od jejího narození není v kontaktu a neplatí výživné. Stěžovatel přispívá do rodinného rozpočtu, neboť je řádně zaměstnán a tento příjem je životně důležitý. Nutnost vycestování s sebou nese nepřiměřený zásah do práv jeho manželky a její nezletilé dcery.

Stěžovatel připomíná, že se dopustil na území ČR neoprávněného pobytu v řádu hodin. Po více než 2 letech pobytu v ČR se nedopustil žádného jiného porušení právních norem. Naopak si zde vytvořil zázemí a rodinu, což vyústilo v uzavření manželství a stvrzení rodinného a soukromého života, který zde existoval již před uzavřením sňatku. Za takové situace představuje nutnost vycestování z ČR vážnou újmu.

[3] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Když stěžovatel uvádí, že jeho příjem je pro jeho ženu a nevlastní dítě „životně důležitý“, rozšiřuje tím svůj azylový příběh, což zcela jistě není podstatou kasační stížnosti. Odůvodnění návrhu považuje za účelové.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užíje přiměřeně.*

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[6] Podle citovaného ustanovení soud při rozhodování o odkladném účinku poměřuje závažnost újmy, která může vzniknout stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která může naopak vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Možná újma hrozící stěžovateli přitom musí být nepoměrně větší, a zároveň nesmí být přiznání odkladného účinku v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Jak již NSS dříve judikoval, k tomu, aby kasační stížnosti mohl být takový účinek přiznán, musí návrhovač v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a osvědčit vznik újmy má stěžovatel (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32, či ze dne 23. 1. 2014, čj. 6 Ads 99/2013-11). Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele; ten tedy musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to dovozuje. Oproti tomu zpochybnění přiznání odkladného účinku pro rozpor s důležitým veřejným zájmem leží na žalovaném (usnesení NSS ze dne 6. 6. 2024, čj. 8 Azs 135/2024-32, bod 8), zatímco žalobci postačí, bude-li tvrdit, že takový rozpor s důležitým veřejným zájmem nehrozí. V rámci posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku se soud nezabývá námitkami ve věci samé.

[7] Žaloba proti rozhodnutí o správním o vyhoštění má odkladný účinek ze zákona (§ 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců). Oproti tomu kasační stížnost v téže věci odkladný účinek nemá a NSS může rozhodnout o jeho přiznání v souladu s výše citovanými ustanoveními. Obecně lze konstatovat, že judikatura je ve vztahu k přiznávání odkladného účinku kasačním stížnostem ve věcech správního vyhoštění dosti vstřícná (viz usnesení ze dne 19. 11. 2014, čj. 1 Azs 160/2014-25, č. 3169/2015 Sb. NSS, body 10-12). Z toho však nelze bez dalšího dovodit, že je ve věcech přezkumu rozhodnutí o správním vyhoštění nutno odkladný účinek kasační stížnosti přiznávat automaticky a kdykoliv, kdy o něj stěžovatel požádá (viz usnesení NSS ze dne 29. 5. 2019, čj. 8 Azs 147/2019-22, bod 7). Takový výklad by nahrazoval vůli zákonodárce, který „plošný“ odkladný účinek v přezkumu rozhodnutí

pokračování

o správním vyhoštění předpokládal pouze pro podání žaloby a pro podání kasační stížnosti počítal s individuálním posouzením ze strany kasačního soudu na základě obecných podmínek pro přiznávání odkladného účinku.

[8] Nyní však stěžovatel zcela konkrétně uvedl, jaká újma by mu v důsledku nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti vznikla a proč se jedná o větší újmu, než která by v důsledku přiznání odkladného účinku vznikla jiným osobám. Ve spojení s podklady, jež jsou součástí spisového materiálu, lze dovodit, že správní vyhoštění se zákazem vstupu na 2 roky by významným způsobem zasáhlo do stěžovatelova soukromého a rodinného života, neboť na území ČR má manželku, nevlastní dceru a práci. Tvrzení stěžovatele, že si zde již vybudoval ekonomické i rodinné zázemí, přitom s ohledem na předložené podklady lze považovat za dostatečně osvědčené. Stejně tak vzal soud za přesvědčivé písemné vyjádření manželky, dle kterého ona a její dcera existenčně závisí na jeho příjmu. Stěžovatelovo nucené opuštění území s dvouletým zákazem vstupu by tak negativně a citelně zájmem zasáhlo i stěžovatelovu rodinu.

[9] S ohledem na výše uvedené tedy NSS shledal, že výkonem rozhodnutí by stěžovateli i jeho rodině vznikla závažná újma.

[10] Jelikož NSS považoval újmu hrozící stěžovateli za odůvodňující přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti, přistoupil k poměřování újmy, která by mohla stěžovateli vzniknout nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Zásah do práv stěžovatele by byl v případě nepřiznání odkladného účinku podstatný, naproti tomu nelze dovozovat, že by přiznání odkladného účinku mělo způsobit jakoukoliv újmu jiným osobám.

[11] Pokud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je třeba poměřovat intenzitu hrozícího zásahu do práv svědčících stěžovateli s intenzitou narušení veřejného zájmu (usnesení NSS ze dne 6. 8. 2008, čj. 5 As 17/2008-131). Žalovaný však mimo nesouhlasu ohledně přesvědčivosti stěžovatelem tvrzené újmy neuvádí, že by z hlediska důležitého veřejného zájmu představovala hrozbu již samotná přítomnost stěžovatele na území ČR.

[12] Nejvyšší správní soud tak ze shora uvedených důvodů návrhu stěžovatele podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. vyhověl. Do skončení řízení před NSS se tak pozastavují účinky napadeného rozsudku městského soudu a rozhodnutí žalovaného.

[13] Zbývá doplnit, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je rozhodnutím dočasné povahy a nelze z něj jakkoli předjímat budoucí meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Rovněž lze dodat, že usnesení o odkladném účinku s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté, a proto v případě posunu ve skutkových okolnostech lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2025

Eva Šonková
předsedkyně senátu